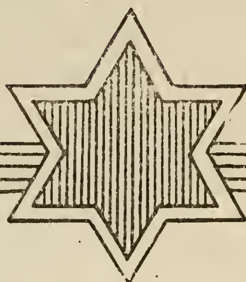
SKANDINAVIENS STJERNE

MORS DAG 9. MAJ

Ved du, hvad det vil sige at have en Mor?

Tænk paa, at du engang har været et lille Barn, svag, nøgen, hjælpeløs, sulten, ganske alene i Verden. En Kvinde var da altid i din Nærhed, hun gik, naar du gik, standsede, naar du standsede, lo, naar du græd.

Denne Kvinde, som først lærte dig at tale, og senere lærte dig at læse, som lærer dig at elske, som varmer dine Fingre i sine Hænder, dit Legeme ved sit Bryst — denne Kvinde, som gav dig sin Mælk, da du var lille, og bestandig vil give sit Liv for dig, det er hende, som du kalder: »Mor!« og som svarer dig: »Mit Barn!« *Victor Hugo.*

INDHOLD:

Stille Tanker paa Moders Dag . 82
Har vi Raad til at betale Tiende? . 84
Søndagsskolen 85
Sandheden om Mormonerne (fors.) 86
Asch: Nazaræeren (fortsat) ... 88
Spejdere igen? 90
Landet rundt 91
Maj Maaned - Fuglesangens Tid 92
„Stjernen"s Sangbog 93
Foraarskonferencerne 1943.... 95
Pionererne fortæller V *Johanne Klitgaard* 96

MAJ 1943 | 92. AARGANG | NUMMER 5

Stille Tanker paa Moders Dag.

Selv om det ikke sker ofte, saa hænder det dog, at Børnene, naar jeg formaner eller irettesætter dem, ser paa mig som om de var blevet forurettet. Jeg ved af Erfaring, at mine Anstrengelser for at gavne de Børn, frugter ikke, før jeg faar dem til at indse, at det var netop, fordi jeg holdt saa meget af dem, at jeg iagttog og irettesatte dem, og naar blot de »Voksne« ikke har saaet Mistroens Frø i Barnet, saa har de fornærmede Blikke **aldrig** varet ret længe. Hvor lykkelig har jeg saa ikke været; alt det gode jeg raadede over, har jeg gavnet det Barn med, fordi jeg **virkelig** holdt af dem, men ogsaa for ikke at skuffe deres barnlige Tillid til mig. —

Dette har faaet mig til at se til Bunds i mig selv og alvorligt spørge: Naar Gud i sin usvigelige Kærlighed irettesætter Dig — mildt eller haardt — ligner Du saa de Børn, der saa ydmygt slaar Øjnene ned, skamfuldt og angerfuldt, og som ikke ved alt det gode, de vil gøre, for at Mor igen rigtig kan holde af dem og inderligt trykke dem til sig igen som sine egne kære smaa.

Hvor skønt om vi, som kalder os »Voksne«, og som skulde staa som et lysende og efterfølgende Eksempel for Børnene, havde den Tiltro til Gud, at om end Mor, (hvis Kærlighed er uden Lige paa Jorden), kunde gøre os Uret, saa kan Gud aldrig gøre det, for han elsker os, om det er muligt, med større Kærlighed end Mor, og da Gud ser hver en Tanke og hver en Bevæggrund til al vor Gøren og Laden, saa kan hans Irettesættelser eller Straffe ikke bero paa en Fejltagelse.

Men paa den anden Side, hvor uartige er vi ikke mod vor himmelske Fader, som har givet saadan een som mig Lov til at staa i Barneforhold til ham — hvilket Privilegium, hvis vi ser paa Irettesættelserne med Fornærmelse, Forurettelse og Trods eller skyder Skylden paa dem, vi lever sammen med, — altsaa, Vorherre har taget Fejl, for jeg er god nok — det er f. Eks. min Ægtefælles Skyld det hele. —

Jeg ulykkelige, stakkels Menneske, om jeg tænker saadan; hvor jeg trænger til saavel Menneskers som Guds Medliden-

hed. Saa længe, jeg føler mig forurettet, kaster jeg ikke Loddet til Bunds i mig selv, altsaa maa Gud — til sin store Sorg — fortsætte med at straffe os, og bliver vi ved at overhøre Samvittighedens Stemme, da kan hænde det forfærdelige, at Gud siger: Se, nu har jeg i 3 Aar forgæves søgt efter Frugt — intet Middel har hjulpet — jeg opgiver at finde Frugt paa det Træ.

Hvor stor Betydning det dog har for vor Lykke baade her og hisset, at vi har den **rette** Tro paa og Tillid til Gud.

»Tro er den mægtigste Evne i Sjæl,
den bær over bølgende Vande;
men Tvivlen gnaver vor Skude læk
og bær os mod taagede Strande. —
Den tvivlbaarne Handling ej løfter sig kæk,
den har Dødens Præg paa sin Pande.«

»Herre! er det Dig,« sagde Simon Peter, »saa sig til mig, at jeg skal komme ud til Dig paa Vandet.« »Ja, kom!« sagde Jesus, og Peter sprang ud fra Skibet ud paa det dybe Vand. Blev hans Tro paa Jesu Ord beskæmmet? Nej! han gik paa de skumklædte Bølger ligesom Jesus. Hvor længe varede det Under? Lige saa længe, som han havde Tro. Eller: Underet holdt op, og Peter begyndte at synke i samme Øjeblik, som Tvivlen kom. Han saa paa den Dødsens Fare, som de dybe Bølger rummede, **mere,** end paa Jesu Almagt og Løfte om, at han kunde trygt vove Springet ud paa de taarnhøje Bølger.

Aah, om vi daglig erindrede det, at naar vi ser op til Guds Ord og Løfter uden mindste Tvivl, saa kunde vi overvinde alle Farer og slippe, ikke blot uskadt, men styrket gennem alle usete Skær. Vi vilde i Sandhed selv erfare, at »Alle Ting, ikke mindst det svære, tjener dem til Gode, som elske Gud«. Lad os da bestræbe os i Fremtiden for at vise Gud den Tillid, at om vi gør, hvad vi kan for at lyde hans Bud, da kan vi trygt lægge Resten i hans Haand, thi han baade **kan** og **vil** gøre det øvrige, — **det,** som vi ikke kan.

Ingeborg Nielsen.

Har vi Raad til at betale Tiende?

»Det er bedre at sætte Lid til Herren end at forlade sig paa Fyrster.« (Psalme-Bog 118: 8). De Mennesker, der adlyder Tiendeloven, som blev givet Kirken den 8. Juli 1838 (Pagtens Bog 119: 4), viser, at de sætter deres Lid til Herren. At have Tillid til Herren er et Resultat af Tro og Erfaringer. De, der med rette Motiv betaler Tiende, føler Glæde og Tilfredshed og faar et Vidnesbyrd om, at de handler ret. Paa denne Maade styrkes deres Tro. De ved, at Velsignelserne, der kommer fra Herren paa Grund af deres Tiendebetaling, kan antage mange Former — forøge deres Tro, give dem større Kraft til at modstaa Fristelser og overvinde det onde, give dem Sundhed, bevare dem fra Ulykker, skænke dem Visdom og Forstand, større Selvbeherskelse, større Glæde i at arbejde for Kirken og bedre økonomiske Forhold. Kort sagt, at de der betaler Tiende faar større Tillid til Herren og bliver villigere til at erkende hans Haand i alle Ting.

Desværre findes der Personer, som tror, de ikke har Raad til at betale Tiende, thi de glemmer, at Herren aabner Udveje for dem, som oprigtigt søger at gøre hans Vilje. Han kan spare dem for mange Udgifter: Ulykker, Sygdom, samt lade dem have Fremgang paa utallige Maader.

Præsident Baily i Sheffield i England blev engang af en Kollega stillet overfor det Spørgsmaal, hvorledes han kunde faa Raad til at betale Tiende. Begge Mænd havde samme Løn og havde omtrent lige store Familier. Som Svar spurgte Baily sin Kollega, hvor mange Penge hans Familie anvendte til Te, Tobak og alkoholiske Drikke. De opdagede, at Udgiften til disse Nydelsesmidler var større end det Beløb, Baily betalte i Tiende. Derfor svarede han: »Jeg har Raad til at betale Tiende, da min Familie lever efter Visdomsordet.« Videre, sagde han, var der mindre Sygdom i hans Familie, trods det at hans Indkomst ikke var større end Vennens.

Oprigtig og trofast Efterlevelse af Tiendeloven hemmer aldrig et Medlem i økonomisk Henseende, tværtimod er det til hans Fordel.

Det var let for Præsident Baily at betale Tiende, fordi han viste Lydighed mod Visdomsordet. Dersom hvert Medlem af Kirken vilde adlyde disse to vigtige Befalinger fra Gud, nemlig Visdomsordet og Tiendeloven, vilde de faa store Velsignelser.

Fra Improvement Era.

Søndagsskolen.

Kom Sabbaten ihu - - -

Søndagsskolen nyder det Privilegium at være det Sted, hvor der undervises i praktisk Religion eller sand Kristendom, og hvor Eleverne repræsenterer ethvert Alderstrin, lige fra de smaa Børn til den hvidhaarede Olding. Naar dertil kommer, at den er blevet tildelt den mest ideelle Mødetid, Søndag Formiddag, er dens store Popularitet let at forstaa — og meget paaskønnet.

Vor Søndagsskoles Mission har sin store og vidtrækkende Betydning, ikke mindst i den Tid og Slægt, hvori vi lever, hvor alt og alle mere og mere synes at fjerne sig fra Troen paa en sand og levende Gud, i hvis Billede vi er skabt. Man famler sig frem i Mørke — ofte vildledt i Stedet for vejledt — og der vilde intet mærkeligt være i, dersom vi paastod, at den Tid er inde, hvorom Paulus skriver i sit 2. Brev til Tim. 4: 3—4:

»Thi den Tid skal komme, da de ikke skulle fordrage den sunde Lære, men efter deres egne Begæringer tage sig selv Lærere i Hobetal efter hvad der kildrer deres Øren. Og de skulde vende Ørene fra Sandheden og vende sig hen til Fablerne«.

Overalt i den danske Mission, hvor en Søndagsskole er organiseret, sidder hver Søndag en Stab af Brødre og Søstre, som frivillig ofrer deres Tid og Talent paa at lede Eleverne fremad paa Livets og Saliggørelsens Vej. Og hvad det betyder for de ganske Unge, at de saa tidlig som muligt faar rigtigt begyndt, kan der næppe være Tvivl om. De skaanes i Opvæksten for at blive hildet i falske Fordomme og Traditioner og bliver derved i Stand til at skabe sig et Fond af sand Viden, som »Møl og Rust ikke kan fortære og Tyve ikke bryde ind og stjæle«.

Vort Raad er derfor til alle: Slut op om Søndagsskolen, den bør have alles Interesse, lad ikke dette Privilegium gaa Deres Dør forbi, thi vor Nærværelse der hver Søndag vil gøre det lettere for os at efterkomme Loven om at holde Sabbaten hellig. Det er i hvert Fald efter vor Opfattelse en god Begyndelse, og dersom vi alle kunne naa dertil, at se Tingene i det rette Lys, vilde meget være vundet, baade udadtil og indadtil, thi der er ingen Tvivl om, at vi ofte udelukker os selv fra mange af de Velsignelser, som netop flyder gennem Helligholdelse af Sabbaten.

Søndagsskolen er i Kontakt med denne Lov og gennem hele sit Undervisningssystem yder den sit Bidrag til en bedre Forstaaelse af dette for alle saa vigtige Spørgsmaal, og det er til os at vise, at vi ikke alene er Ordets *Hørere,* men ogsaa dets *Gørere,* thi det er disse sidste, som alene vil nyde godt af den Forjættelse, som Apostelen Jakob omtaler. (Sluttes Side 92)

Sandheden om Mormonerne V.

MORMONER ELLER SIDSTE DAGES HELLIGE.

Et religiøst Samfund, grundlagt af Joseph Smith og Meningsfæller i Fayette, Seneca County, Staten New York den 6. April 1830. Den blev organiseret i Overensstemmelse med Staten New Yorks Love, der fordrede mindst seks Personer for at stifte et religiøst Samfund. Joseph Smiths Meningsfæller var Oliver Cowdery, Peter Whitmer, jun., Hyrum Smith, Samuel H. Smith og David Whitmer. Foruden disse blev nogle faa andre optaget som Medlemmer af Kirken paa det Tidspunkt, den blev organiseret.

Smith paastod, at han som Dreng i 14—15 Aars Alderen havde haft et Syn som Svar paa Bøn, hvori to himmelske Væsener viste sig for ham og forkyndte Aabningen af en ny evangelisk Uddeling. Disse Personer, sagde han, var Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus. Senere, ifølge Josephs Beretning, viste et himmelsk Sendebud sig for ham, opgav sit Navn som Moroni og aabenbarede Eksistensen af en Optegnelse, der var indgraveret paa Guldplader og skjult i en Høj mellem Palmyra og Manchester i New York, ikke langt fra Smiths Hjem. Det var en Optegnelse, der indeholdt Kristi Evangeliums Fylde, som kundgjort af den opstandne Frelser for Amerikas Oldtidsindbyggere. Fire Aar senere, den 22. September 1827, blev Pladerne overleveret i Josephs Hænder og sammen med dem nogle Instrumenter, der kaldtes »Fortolkere« (Urim og Thummin), hvorved han oversatte de hemmelige Skrifttegn, der fandtes paa Pladerne, og skænkede Verden Mormons Bog — saaledes kaldt fordi dens Forfatter og Kompilator var en Profet ved Navn Mormon, Fader til Moroni, der i sin Tid havde skjult Optegnelserne i Højen.

Mormons Bog blev først udgivet i Palmyra, tidligt i 1830 i et Oplag paa 5000 Eksemplarer. Siden da er den udkommet i mange Udgaver og er blevet oversat til mange Sprog. Forordet til Mormons Bog indeholder tre Vidners Vidnesbyrd om, at de saa Pladerne og Inskriptionerne, hvorfra Oversættelsen blev foretaget. Andre otte Vidner bevidnede det samme. Efter Udgivelsen af Bogen fulgte Organiseringen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, almindeligt kaldt

Mormonkirken og dens Medlemmer Mormoner paa Grund af Mormons Bog, der af dem betragtes som værende af guddommelig Ægthed og af samme Autoritet som de jødiske Skrifter. Ved Kirkens Organisering blev Smith og Oliver Cowdery opholdt henholdsvis som dens første og anden Ældste og førstnævnte som Profet, Seer og Aabenbarer.

Mormonismen fik sine første Tilhængere fra Landdistrikterne i Ny England. I Efteraaret 1830 sendte Kirken Missionærer til Indianerne, der levede i Reservater i Staten New York og i andre Stater. Disse Missionærer, — Oliver Cowdery, Peter Whitmer, jun., Parley P. Pratt, Ziba Peterson — drog vestpaa og omvendte i Ohio en Del hvide, deriblandt Sidney Rigdon og andre, som blev fremtrædende Medlemmer af Kirken. De fortsatte videre til det vestlige Missouri, der dengang var Nationens Grænse.

OHIO DEN FØRSTE »ZIONS STAV«.

Omtrent paa samme Tidspunkt flyttede den unge Kirke, tildels paa Grund af Oppositionen i New York, men hovedsagelig for at være nærmere dens fremtidige Virkefelt, til Kirtland, Ohio, hvor den første »Zions Stav« blev oprettet, det første Tempel bygget, og Præstedømmet mere gennemført organiseret. Der blev dannet et første Præsidentskab, bestaaende af Joseph Smith og to andre. Der blev valgt tolv Apostle med Afdelinger af de halvfjerds til at hjælpe sig. Ligeledes blev der oprettet Embeder som Højpræster, Patriarker, Biskopper og Stavspræsidenter. Kirkens Medlemstal var paa daværende Tidspunkt mellem 3000—4000.

I Sommeren 1830 slog en Koloni sig ned i Jackson County, Missouri, paa Jorder, der var opkøbt af Regeringen, og indviet af Profeten som Stedet for det nye Jerusalem. De fleste af disse Mormoner var fra de nordlige og østlige Stater og var Modstandere af Slaveriet, paa daværende Tidspunkt en meget alvorlig Anklage, da Missouri var en slaveholdende Stat. De var ydermere fattige og bragte kun lidt Ejendom med sig; men dog saa de frem til deres fremtidige Besiddelser der omkring som »Zions Land.«

(Fortsættes)

Schalom Asch:

NAZARÆEREN.

(Fortsat)

Jesus af Nazareth er blevet arresteret, og Rabbineren *Nikodemon* er sammen med nogle af sine Disciple ankommet til Ypperstepræstens Hus, hvor der midt om Natten afholdes Forhør. Det er Disciplen *Jochanan,* der fortæller:

I Skæret fra Olielamperne og Ildskaalene og imod de kirsebærrøde og purpurfarvede og sorte Klædningers Baggrund slog Nazaræerens hvide Kjortel os i Møde, straks vi traadte ind. Hans Dragt forekom mig at være lige saa hvid, som da jeg saa ham nærme sig Vandbærerens Hillels Hus paa Vej til at fejre **Seder'**en; men Folderne havde mistet deres Stivhed, og de sluttede til hans Legeme, gennemvædet af den Angstens Sved, hvori han havde tilbragt Natten. Dog havde de ikke mistet noget af deres Hvidhed. Han stod foran Ypperstepræsten, som jeg sidst havde set ham staa i Gat Shemens Have, med samme dybe og sorgfulde Ro i sit Ansigt, naar undtages, at hans Læbers smalle Linie, der saas gennem hans Skæg, maaske var blevet endnu smallere, mere skælvende og mærket af dybere Smerte. Jeg saa nu, at hans Ørelokker og korte Skæg var blevet helt graat, og det forekom mig, at han var blevet ældet i Løbet af den korte Tid, siden jeg sidst saa ham. Hans Hænder var kraftesløse, og han holdt dem tæt ind til Kroppen. Men det Udtryk af Dødsrædsel, som vi havde bemærket i hans Ansigt i Gat Shemens Have, var fuldstændig forsvundet; det var præget af Ro, Sorg og Smerte. Han stirrede med store, forbavsede Øjne lige paa sine Dommere og paa Ypperstepræsten, ikke med Bitterhed, men med barnlig Nysgerrighed, som om alt dette omkring ham angik alle undtagen ham selv.

Da Ypperstepræsten saa min Rabbi ved Indgangen til Salen, forkyndte han for Forsamlingen:

»En Rabbner af Farisæerne, et Medlem af den store Sanhedrin, Rabbi Nikodemon til at træde frem og indtage sin Plads i Sanhedrinens Retsmøde.«

Min Rabbi svarede fra Indgangen: »Min Herre Ypperstepræst! Før jeg tager Del i Mødet, ønsker jeg at vide, hvilken Slags Møde det er, du har sammenkaldt til, og hvilken

Fare der tvang dig til at sammenkalde det ved Nattetid. Jeg ser ingen af de skriftkloges og Farisæernes Vise, men kun Saddukæernes Vise. Hvad betyder dette?«

»Anklageren vil forklare Sagen for Farisæernes Rabbiner,« befalede Ypperstepræsten.

»Mødet er blevet sammenkaldt for at dømme den Mand, som har faaet Jøderne til at gøre Oprør mod deres Gud. Og Mødet er blevet sammenkaldt ved Nattetid, fordi Sagen haster. Vi maa afsige vor Dom før Morgen, thi Regeringen kræver det af os,« udtalte Anklageren.

»Dom over Liv og Død ved Nattetid? Hvem har nogen Sinde hørt noget lignende? Det er en vedtaget og uomtvistelig Lov, at saadanne Forhør skal foretages netop om Dagen, ikke om Natten. Det er vedtaget og uomtvistelig Lov, at der maa gives rigelig Tid til Forsvarets Forberedelse, og at der ikke skal være nogen Hast. Det er ogsaa vedtaget og uomtvistelig Lov, at Kendelsen skal afsiges uden Tryk af nogen Art, fra hvad Kant det end maa ske. Derfor erklærer jeg som Rabbiner i Israel straks, at denne Ret ikke har Ret til at sidde til Doms over en Sag, der angaar Menneskeliv, og at enhver Kendelse, som denne Ret afsiger, er ugyldig, før den afsiges. Thi Sagen føres stik imod Tora'ens Lov og Retfærdighed.«

Et Øjeblik opstod der et pludseligt Røre blandt Sanhedrinens Medlemmer. Ypperstepræsten blegnede. Han tvang sig til at være rolig og sad og legede med Lokkerne i sit Skæg. Der fulgte en lang Debat mellem Saddukæernes Vise og Lærde.

Hanans ældste Søn Eliezer rejste sig:

»Min Herre Ypperstepræst! Selv om vi Saddukæere ikke kan godkende den komplicerede Fremgangsmaade, hvormed Farisæerne har omgivet alle Retssager, hvor der er Tale om Dødsstraf, er jeg i dette Tilfælde ikke desto mindre enig med Farisæernes Rabbiner. Hvorfor er vi blevet kaldt herhen i Nat, og hvad Betydning skal vor Dom og Kendelse have? Skal det være en Dom i Overensstemmelse med Regeringens Love? I saa Fald har vi intet at gøre med den; lad Regeringen afsige sin egen Dom. Skal det være en Dom med Hensyn til vor Rets Love? Da maa Sagen foretages i Overensstemmelse med Tora'ens Love.

(Fortsættes).

SPEJDERE IGEN?

Spørgsmaalet om Spejderne har vakt betydeligt Røre, og det kan ikke nægtes, at der tilsyneladende (efter de Indlæg, STJERNEN har modtaget) er absolut Enighed om, at Ungdomsforeningerne igen bør søge Spejderbevægelsen optaget i deres Program.

Om Formen er man imidlertid ikke enige. Nogle mener, at vore Drenge bør uniformeres som andre Spejdere, og at de bør oplæres i de for dem foreskrevne Aktiviteter, saaledes at de kan mødes med dem i Konkurrencer og afholde Lejre og Udflugter sammen med dem. Andre holder bestemt paa, at Drengene ikke maa uniformeres, men kun skal organiseres som en Klasse med friere Hænder end de sædvanlige og med spejderlignende Aktiviteter.

Man er enige om, at der bør tages fat straks, og flere af Indsenderne slaar til Lyd for, at der gives Drengene Tilladelse til at tage ud om Søndagen, naar dette sker under behørig Kontrol.

Saaledes skriver Oscar Nielsen, København, bl. a.: »Hvorfor al den Modstand? Ungdommen af i Dag vil ud at dyrke Lejrliv og Sport. Kan vi saa forlange, at Kirkens Ungdom helt skal hellige sig Kirkens Arbejde paa varme Sommerdage, naar de ved, at deres Venner uden for Kirken er ude i det fri og henter Sundhed og Styrke — Et gammelt Ordsprog siger: Een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget. Det kunde passende omskrives saaledes: Eet ungt Menneske under kyndig Ledelse er bedre end ti under tilfældiges Paavirkning, — og jeg tror, at Kirken vilde være tjent med at give de Unge Lov til at tage ud i Sommermaanederne, for da er vi sikre paa at have dem hele Vinteren.«

— — —

Den fulde Ordlyd af alle modtagne Indlæg er maskinskrevet og Kopier tilstillet Missionspræsidenten og Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelser til behagelig Gennemlæsning. Vi takker alle, der har bidraget og slutter Debatten om Spejderne med et Citat af et Brev fra Ældste Julius Andersen, Præsident for U.M.F. i Danmark: »Spejdersporten under Administration af Kirkens Autoriteter vil altid blive til Lykke og Glæde for vor Kirke.« JS.

LANDET RUNDT.

Aalborg. Den 15. Marts fejredes Kv. Hjælpeforenings Fødselsdag med Spisning, hvori deltog 55.

Randers. Ungdomsforeningerne afholdt den 8. Marts en Fastelavnsfest med Tøndeslagning og mange morsomme Paafund, og det hele blev særlig festligt ved, at en Del af de Unge var mødt frem i Kostumer. Senere hen var der Servering. Tilstede 40.

Aarhus. 11. Maj fylder Søster Signe Poulsen 70 Aar.

Herning. 21. Februar døbtes Inga Valborg Poulsen, Bording Kirkeby af Ældste L. Hansen. Haandspaalæggelse af Distriktspræsident Th. Jensen, Aarhus.

København. 7. Marts velsignedes Aron Sigfred Andersen og Gerda Zander Hansen Andersens Datter af Ældste Willian Ørum Pedersen og gaves Navnet Lisa Zander Andersen.

5. Maj fylder Søster Johanne Klitgaard 65 Aar.

Randers. 23. Marts fyldte Søster Jensine Koitzsch 60 Aar.

Silkeborg. 21. Marts velsignedes Frode Sørensen og Magda Skou Nielsen Sørensens Datter af Distriktspræsident Th. Jensen, Aarhus, og gaves Navnet Ruth Sørensen.

Vi ønsker disse vore Søskende hjertelig Tillykke!

København. 31. Marts døde Martha og Henning Sørensens 2-aarige Dreng, Freddy og blev begravet fra Kirken den 4. April.

Odense. 30. Marts døde Søster Anna Kammesgaard i en Alder af 60 Aar.

Ære være deres Minde!

Fra Norge. Søster Hanna Petterson fra Ålesund døde 9. Marts, 83 Aar. Søster Petterson havde kun været Medlem af Kirken siden 1935, men har alligevel sat sig et Minde blandt Søskende i sit lysende Eksempel. Saaledes arbejdede hun meget ivrigt for Kirkens Blad »Lys over Norge« og havde bragt Abonnentantallet i Ålesund op fra næsten ingen til 110, og hun ikke alene tegnede disse Abonnenter, men hun bragte ogsaa selv hvert enkelt Blad ud! Ære være hendes Minde!

En Idé. Kan det ikke arrangeres, at de Unge fra Landets forskellige Grene bliver udvekslet i deres Sommerferier? F. Eks. saaledes, at en Broder her fra København bliver indlogeret 14 Dage hos en Familie i Esbjerg, og at Sønnen derfra saa tager til København for at bo hos Københavnerdrengens Forældre. Paa den Maade vil de to unge kunne være sammen i 4 Uger og lære hinanden rigtigt at kende. Hvem vil tage denne Opgave op, at være Forbindelsesleddet mellem de unge i By og paa Land?

Jørgen Hjelm.

5195 Kroner. Den fortræffelige lille Bog, som Henry Claussens Forlag har udgivet »Sandheden om Mormonerne« er blevet anmeldt i Aviserne overalt i Landet. Den har givet Anledning til lange forklarende Artikler, hvis Oplysninger om Mormonismen er rigtigere, end vi endnu har fundet dem i noget dansk Leksikon. Vi har talt op, at der ved Redaktionens Slutning var bragt Anmeldelser paa ialt 22590 mm Spalter i 40 forskellige Aviser. 28 Aviser bragte det Billede af Joseph Smith, som findes i Bogen. — Skulde vi have købt som Annoncer den Plads, som disse mange Anmeldelser fylder, saa havde det kostet den nette Sum af Kr. 5195,00.

Maj Maaned - Fuglesangens Tid.

De lyse Nætter begynder d. 6. Maj.

Den 6. Maj burde være en Festdag overalt — den Dag gaar vi nemlig ind i en ny Tid! De lyse Nætter — det lyder forjættende, klinger af Lys og Luft, Sol og Sommer, af Varme og af Liv. Naar de lyse Nætter er begyndt, kan vi vente Træernes fulde Udspring, Blomsternes festlige Farvevirvar og Grøde overalt i Naturen.

Menneskene er Lysets Børn. Derfor har man fastlagt Kristi Fødselsdag i Vinterens mørkeste Dag for at tilkendegive, at nu venter man lysere Tider. Den Dag, da de lyse Nætter er en Kendsgerning i Danmark, glæder vi os i Forvisningen om, at paa samme Maade som Vinterens Mørke nu for en Tid er fortrængt, saaledes skal Mørkets Tidsalder engang afløses af nye, lysere og bedre Tider.

I Slutningen af Maj er det Tiden, hvor de energiske af os kan nyde den skønneste Oplevelse, som Moder Natur kan give. Vi søger en stille Aften lige efter Midnat ud i Skoven, helst med en kyndig Ornitolog som Ledsager, og vandrer med ham den hele Nat rundt i Skoven, ud paa Markerne, langs Grøfter og Hegn, forbi Moser og Kær. Det bliver en Oplevelse, som vi lever videre paa hele Resten af Aaret, og som vi glæder os til igen at kunne opleve næste Aar. Nattergalens klokkerene Toner, Uglens Uhu, og alle de andre Fugles livsglade Syngen stemmer Sindet til nyt Mod, nyt Haab — — —.

Faa Deres Ungdomsforening til arrangere en saadan Nattur! Og husk, at den bedst foretages i Tiden fra 20. Maj og absolut ikke senere end 20. Juni. Da synger Fuglene ikke længere. JS.

(Fortsat fra Side 85)

Maatte derfor Søndagsskolens Budskab finde Vej til alle Hjem og minde dem om det Ansvar, som ikke mindst Forældre har overfor deres Børn (se Pagtens Bog 68 Kap. 25—29 Vers).

Send Deres Børn til Søndagsskolen!

Med broderlig Hilsen til alle Medlemmer i den danske Mission.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse:

Christian Nielsen. **Th. Bregentoft.** Kaj Jørgensen

Syng en Sang. U. 9.

Mel. TC. 32.

Syng en Sang, naar Lejlighed I faar,
en Sang kan læge alle Saar,
og en Sang kan bringe Smilet frem,
derfor vil vi synge lidt for Dem:

Kor: Saa lyt dertil, vi synge vil
af Hjertets Lyst og haaber Dem at glæde,
vi synge vil og glæder os dertil
og haaber godt det vil gaa.

— liber —

Sangheftet med de hidtil aftrykte Sange kan købes for 15 Øre i Ungdomsforeningerne og Søndagsskolerne.

S. 9. Vær dog taalmodig.

Mel. NS 30.

Vær dog taalmodig
alle Hellige paa Jord,
tænk ej paa Uret,
som blev gjort i Fjor.
:,: Tænk kun paa Glæde at give til andre,
tænk ikke paa, hvad Savn, det bringer dig. :,:

Vær dog taalmodig
mod Din Næstes Overgreb,
prøv med et Smil
Din Hidsighed at dræb.

Vær dog taalmodig
selv irettesat af Ven,
tilbyd med Smil
at gøre godt igen.

Vær dog taalmodig
er end Verden Dig imod,
smil og hold ud,
er Troen stærk og god.

— liber —

S. 10.

Bøn er et Hjertes indre Trang.

Mel. DS. 95.
Bøn er et Hjertes indre Trang,
tænkt eller sagt med Ord;
Frembaaret af den skjulte Brand,
der dybt i Sjælen bor.

Bønnen er Byrden af et Suk
en Taares stille Færd;
Et Øje vendt mod Himlen op,
naar ene Gud er nær.

Bønnen er Sprogets mindste Form,
som Smaabørn ytre kan;
Bøn er en Tone klar og ren,
der naar Guds Himmelhjem.

Bøn er den kristnes Liv og Luft,
og Sjælens Smykke skøn;
Hans Pasord ved Dødsrigets Port —
han gaar til Gud med Bøn.

Bøn er den angerfuldes Røst,
omvendt fra Syndens Vej;
Og Engle synger højt med Lyst:
»O se, han bøjer sig«.

Guds Børn, de bliver eet i Bøn,
i Gerning, Sind og Ord;
Med Faderen og med Hans Søn,
til Fællesskab, de naar.

Bøn ej blot hører Jorden til,
thi for Guds Trone staar
vor Frelser, som barmhjertigt vil
at Synd're Naade faar.

O Du, ved hvem vi kom til Gud,
Sandhed og Livets Vej;
Du selv ad Bønnens Sti gik ud:
At bede — lær Du mig —.

Foraarskonferencerne 1943.

ODENSE. Konferencen begyndte Søndag Morgen med Møde for Præstedømmet, hvor bl. a. Br. A. P. Andersen fra Palleshave og to af hans Sønner talte. Tilstede 12. — Søndagsskolen fik et festligt Forløb med mange Sange, Deklamationer og med rask Overhøring af Børnene. To Søstre fra Palleshave og Broder Ørum Pedersen fra København talte. — Tilstede 57. — Ved Eftermiddagsmødet talte Broder Ørum Pedersen og Missionspræsidenten opmuntrende og formanende til Forsamlingen. — Tilstede 37. — Mandag Aften afholdt Kvindelig Hjælpeforening Bazar til Fordel for Velgørenhedsarbejdet.

A. M.

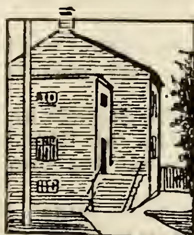
AARHUS. Konferencen tog sin Begyndelse Fredag Aften med Forevisning af Farvefilmen »Kongernes Konge« med Sang og Musikledsagelse og Foredraget ved Grensforstander Frede Thomsen, Aarhus. Ca. 80 tilstede.

Søndag Morgen Kl. 9,00 Præstedømmets Møde, 24 Brødre tilstede.

Søndag Morgen Kl. 10,00 aabnede Distriktspræsident Thorvald Jensen Konferencen ved at byde alle de tilrejsende velkommen med Ønsket om en opbyggende Dag. Aarhus Grens Søndagsskole fremførte et pænt Program under Ledelse af dens Forstander Alfred H. Jensen. Børnene stod alle frimodigt frem og udførte hver deres Del.

Randers, Silkeborg og Herning Gren blev hver repræsenteret ved deres Forstandere, henholdsvis Enevold Nielsen (præsiderende Ældste), Emil Thomsen og Lauritz Hansen. Missionspræsident Orson B. West foreslog Kirkens Generalautoriteter til Opretholdelse, hvilket skete eenstemmigt. Tilstede 113.

Søndag Eftermiddag afholdtes Konferencens afsluttende Møde, hvor Distriktets to kvindelige Missionærer Søstrene Birgitte Løvendahl fra Esbjerg og Karen Margrethe Jensen fra København samt Ældste William Ørum Pedersen fra Kbh., Distriktspræsident Henry Løjborg fra Aalborg og Missionspræsident Orson B. West, talte meget opmuntrende og belærende til de tilstedeværende. (117.)

Mandag Aften afholdte Kv. Hjælpeforening deres Bazar, som indbragte et pænt Beløb. Tilstede ca. 60.

Th. J.

Pionererne fortæller...

V. Johanne Klitgaard, København.

Johanne Klitgaard

»Str. Klitgaard, De har været Medlem af Kirken en Aarrække, hvor længe er det siden, De blev døbt?«

»47 Aar.«

»Var det her i København?«

»Nej, i Aalborg, i en Alder af 17 Aar.«

»Tog De aktiv Del i Kirkens Arbejde i Aalborg?«

»Ja, jeg kom straks ind i Den kvindelige Hjælpeforening, hvor jeg arbejdede en Aarrække, og jeg har været i Bestyrelsen for Unge Kvinders Forening i 10 Aar, og desuden var jeg Medlem af Sangkoret i 24 Aar.«

»Hvornaar kom De saa til København?«

»I 1920 og efter et Par Aar fik jeg Lejlighed til at arbejde i Den kvindelige Hjælpeforening under Ledelse af Præsidentinde Str. Knudsen, en dejlig Kvinde at arbejde sammen med, og mange Gange mindes jeg den Tid.«

»Hvilke Erfaringer har De gjort i Deres Arbejde i Kirken?«

»Ja, de har jo været saa forskellige, men jeg synes Forholdene var lettere at arbejde under tidligere, vi forlangte ikke saa meget, og der var mere Sammenhold mellem de Unge og de Ældre, der kom mange Unge til vore kvindelige Hjælpeforenings Møder baade i Aalborg og i København.«

«Mener De at Ungdommen i Dag er ringere end tidligere?«

»Nej, jeg elsker Ungdommen, og jeg tror netop, at de er mere oplyst angaaende Evangeliets Principper i sin Helhed, men de lærer jo ogsaa meget i Ungdomsforeningerne, og jeg haaber, de maa bruge den Visdom, de har erhvervet, paa den rette Maade.«

»Hvornaar rejste De til Amerika?«

»I 1929, og i Zions Land har jeg været i Herrens Tempel og udført et Arbejde, der ogsaa har givet mig store Erfaringer.«

»Har Livets Skuffelser aldrig faaet Dem til at tvivle paa Evangeliet?«

»Nej, trods al Modgang har min Tro paa Evangeliet været urokkelig, og jeg haaber, at det maa vedblive at være det, saa længe Gud forunder mig at leve.«

»Til Slut. Har De et Fødselsdags-Ønske?«

«Ja, at Freden maa komme, saa Herrens Tjenere kan komme til gamle Danmark, og jeg igen kan faa Breve fra mine kære. A H.B.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L